

[Svend Erik Hovmand]

slags intention er rigtig eller forkert; men lad det nu være.

Jeg vil opfordre ministeren til at fremskynde dette udvalgsarbejde. Ministeren oplyser os, at der vil gå endnu et år, før udvalgsarbejdet er så vidt, at man kan nå frem til en form for konklusion, og det synes jeg i og for sig sagen er for vigtig til. Vi har ikke – undskyld, jeg siger det – råd til at tøve endnu et år. Der foretages hver eneste måned store investeringer på dette alter, statens, kommunernes og amternes vejinvesteringer, og der foretages mange uhensigtsmæssige investeringer, som indebærer et ressourcespild, således som flere ordførere har været inde på, og det kan ingen være tjent med. Derfor må det være meget, meget vigtigt at få fremskyndet dette udvalgsarbejde og få det afsluttet så hurtigt som muligt – jeg så gerne omkring slutningen af sommerferien, sådan at ministeren kunne få dette lovforslag vedtaget allerede i begyndelsen af næste samling.

Jeg skal herefter gøre et par bemærkninger til de enkelte ordførere, først til hr. Dohrmann fra fremskridtspartiet. Jeg synes, det er en meget besynderlig argumentation, fremskridtspartiets ordfører her fremfører. Jeg bruger ordet besynderlig for at være lidt diplomatisk, men jeg var i og for sig fristet til at bruge et meget kraftigere udtryk.

Det, fremskridtspartiet siger, er, at man efter fremskridtspartiets opfattelse aldrig burde have haft amterne, og at dette lovforslag derfor ikke skal gennemføres. Ja vel, men nu har vi altså amterne, og så er det vel en god idé, at man sørger for, uanset om man kan lide amterne eller ej, at få dette arbejde tilrettelagt på den mest hensigtsmæssige måde. Der er ingen rimelighed i, at vi bygger veje i dette land på den måde, som det foregår på nu, nemlig at vi bygger sidevejene, før vi bygger hovedvejene, at vi på grund af den vejpolitik, der er tilrettelagt, tvinges ud i et ressourcforbrug, som er overflødig. Det har vi ikke råd til, hverken økonomisk eller på anden vis.

Fremskridtspartiet har her gennem sin ordfører, hr. Dohrmann, tilkendegivet, at man ønsker en centralistisk politik, og at man ikke ønsker at lægge opgaver ud til lokalt valgte repræsentanter. Vi har netop haft et amtsrådsvalg, og jeg synes i og for sig, at det er en fantastisk undervurdering af amts-

rådsmedlemmernes evne til at træffe beslutninger, fremskridtspartiet her har lagt for dagen. Men det må selvsagt blive fremskridtspartiets egen sag, jeg synes bare, at argumentationen er noget besynderlig.

Til hr. Lowzow vil jeg gerne sige, at jeg er glad for tilslutningen til princippet i forslaget, og det samme gælder til hr. Bjørn Poulsen, hr. Fuglsang og hr. Niels Helveg Petersen, der alle har givet principiel tilslutning, lige så vel som hr. Chr. Christensen og hr. Ib Christensen har gjort det. Det er naturligvis rigtigt, som hr. Bjørn Poulsen – tror jeg det var – fremhævede det, at der er mange tekniske overvejelser og budgetmæssige problemer i forbindelse med et sådant forslag, som vi ikke umiddelbart i trafikudvalget kan tage stilling til. Det er heller ikke meningen; tanken er, at vi ved et sådant forslag til folketingsbeslutning blot giver udtryk for en principiel holdning og derefter opfordrer ministeren til og overlader det til ham og hans embedsmænd at udarbejde det konkrete lovforslag med henblik på de mere detaljerede problemer.

Jeg vil gerne sige til hr. Chr. Christensen, at hensigten med forslaget, som også hr. Chr. Christensen fremhævede det, er, at amterne skal have kompensation for de udgifter, der følger med den foreslåede lovgivning; derom skal ingen tvivl være. Når vi påpeger en besparelsesmulighed – og det er også et svar til hr. Fuglsang – skyldes det ganske enkelt den omstændighed, at vi i øjeblikket, som jeg fremhævede det før, udbygger en række sidevejsstrækninger eller bygger helt nye sidevejsstrækninger, medens hovedlandevejene lader vente på sig, fordi statens vejinvesteringer er nedskåret, og fordi hovedlandevejene derfor kommer på et senere tidspunkt. Bilerne skal være et sted, og det får altså amterne til at investere i sidevejene, før vi får vore hovedveje færdiggjort, og samfundsmæssigt er der her tale om et ressourcspild, som ville kunne undgås og betyde samlede besparelser for samfundet.

Med disse bemærkninger vil jeg give udtryk for ønsket om, at vi får en positiv behandling i udvalget af dette forslag. Jeg mener at have konstateret megen sympati fra alle sider, og jeg vil endnu en gang opfordre ministeren til her fra talerstolen at give udtryk for, at han vil være villig til at fremskynde udvalgsarbejdet. Jeg ser meget gerne,